

Выходитъ во Львовъ ще Вторника, Четверга и Субботы
кажды русскихъ сутки о 4-5й год. попол. Литер. додатокъ
"Библиотека наизн. позѣстей" выходитъ по 2 печат. ар-
хушъ каждого 15-го и послѣднаго днѣа каждого мѣсяца.
Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 унії
Галицка.

Всѣ листы, посыпки и рекламиаціи наложитъ пересыпка
подъ адресомъ: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 унії
Галицка.

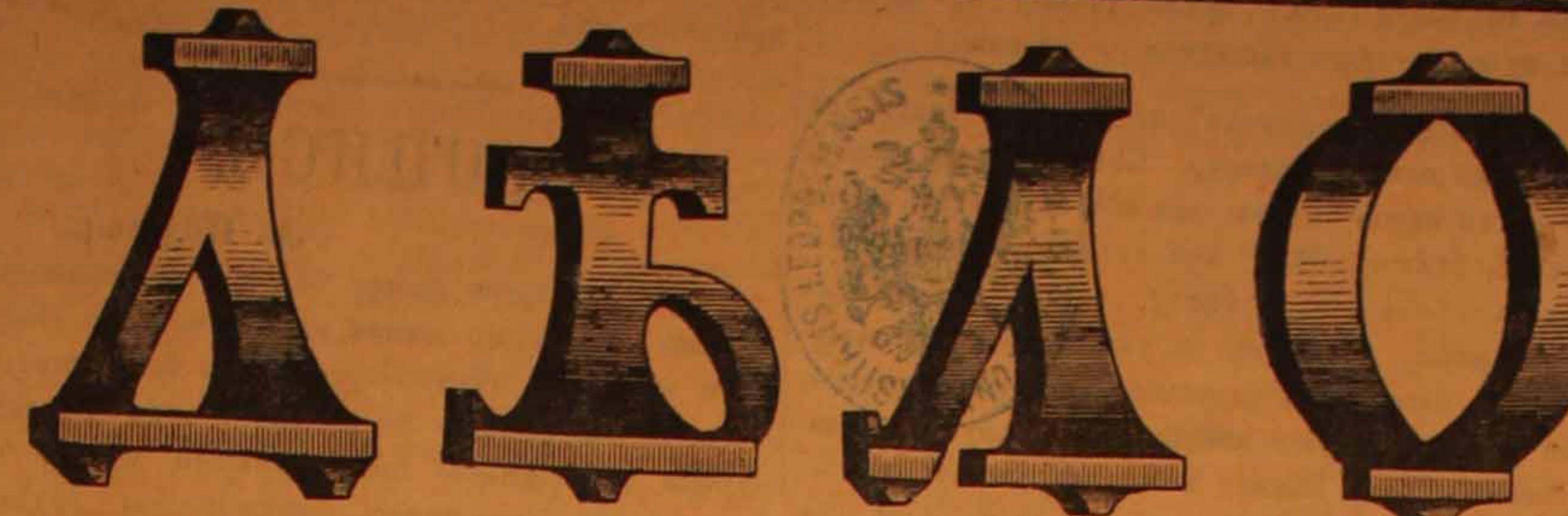
Рукописи не возвращаются только на попереднѣе застое
железъ.

Подлинно чисто стоить 12 кр. а. в.

Оглашено принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣгъ одногъ
строчки пециатокъ.

Ремаркіи неопечатаніи вѣдѣтъ отъ порта.

Предплату наложитъ пересыпка франко (наилучше
почтовымъ переказомъ) до: Администрація часописи "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44.

**Съ днемъ 1 (13) прѣтнія разпо-
чинается другій кварталъ сегорѣчного вы-
давництва "Дѣло" и "Библиотека наизн.
позѣстей". Просимо о надсыланье даль-
шои предплаты и о скоре выровнанье за-
дегостей.**

Ново приступающій предлатники на "Библ.
наизн. пов." достанутъ за доплатою 1 кр. а. в.
печатокъ (12 аркушѣвъ) повѣсти М. Іокая "Зо-
лотый Чоловѣкъ".

Голосы зъ краю о нашихъ церковно-народныхъ дѣлахъ.

Зъ дписей и вѣстей, якъ наша редак-
ція одержує зъ рѣжныхъ сторонъ краю и
бѣль людѣй рѣжнаго званія и степени образо-
вана, можемо собѣ утворити ясный образъ
настрою цѣлой нашейъ супольности супро-
тивъ всѣхъ наивновѣшнихъ замаховъ зиар-
твыхъстанъско-езуитской фаланги. Въ цѣлой
галицко-рускѣй супольности пануе велике
раздѣление и загальне недоволеніе. Всѣ
пытаютъ: якъ жерело має тое недовѣріе куріи
римской до руского народа, тое подозрѣванье
русскаго духовенства о якусь нѣльязьность
супротивъ унії, — коли рускій народъ и
рускѣ духовенство не дали наименішаго по-
воду до якого-небудь недовѣрія та подозрѣ-
ванія?... Дальше пытаютъ: чому австрійскѣе
правительство не постарається о выслѣдженіе
правдивого настрою галицко-рускаго народа и
духовенства, и не возмѣетъ его въ оборону
передъ всякими замахами на его церкви и
народность?... Наконецъ всѣ съ раздѣле-
ніемъ пытаютъ: шо за причина тому, шо тіи,
до которыхъ въ першой мѣрѣ належитъ боро-
нити независимости и правъ рускїй церкви,
— шо тіи радше попираютъ тыхъ, бѣль ко-
трьихъ рускїй церквѣ грозитъ небезпеченіе-
ство?...

Симъ разомъ подаемо понизше дѣлѣ
дписи зъ подъ пера двохъ поважаныхъ
патріотовъ, дотыкаючіи именно тои послѣдніи
дивогляднои а сумнои обставини, шо самы
свои люде самоохотно стоять противъ своихъ
притисненыхъ братовъ, а по сторонѣ зухва-
лого наѣздника.

Зъ надѣ Прута пишуть намъ:

...Передъ рокомъ була говорка, — якъ часъ
показавъ, правдива, — шо наша kochalni brasia

предложили тремъ кандидатамъ до митры та-
ки четыри дробнички: 1) заведеніе целибату,
2) принять календара Григоріанскаго; 3) за-
веденіе лат. абецада и 4) вивитацию рускихъ
священиковъ черезъ декановъ латинскіхъ и
на оборотъ. Два не хотѣли тыхъ дробничокъ
подписать, а одинъ маєтъ подписать, але мимо
того bracia не могли его перенесувати въ
высшихъ кругахъ, бо — wugnanius. Шо не
удалося тогды, то гадали, удастся теперь, ко-
ли они вже бѣль року мучать когось тымъ;
въ досвѣду знали, шо клиръ рускій, покорный,
подписувавъ все и всякѣ адресы, то подпиши
и нынѣ. Але не дописало. Для чо bracia такъ
теперь робить? чому не вычекаютъ? Очеви-
дно боятъся, шо на нихъ заново не спровади-
лася говорка: "Maſtug Polak po szkodzie", якъ
то було попередъ. Коли уступившій митрополи-
тич дѣставъ инвеституру, прїшли до него
въ кѣлькі днѣвъ по тѣмъ пок. гр. Голуховскій
и одинъ князь и почали домагатися 2-го и
3-тои въ наведеныхъ точокъ. Митрополитъ от-
повѣвъ на 2-гу точку "non possum" а на 3-ту,
шо се не его рѣчъ а языкословівъ; тогды Голу-
ховскій впавъ въ найбѣльшу лютъ: "A pie
mowilem ksieciu, ze to tak bedzie!" — и отѣ-
шили. То-жъ то они теперъ хотятъ бути "maſ-
tumi", — та мабуть и теперъ не удастся.

За целибатомъ промовляє въ 4 ч. "Р.
Сіон" въ с. р. о. Кобылянскій майже цѣл-
комъ, а за календаремъ григоріанскімъ лишь
въ части, бо боится, "абы съмса не отдалили
тимъ способомъ зовѣтъ бѣль цѣлого право-
славного Востока, котрого навернена всегда
желати и ожидати мазмъ". Мы бы посмѣя-
ли. Коб-ого спытати: чому днѣ женився? чому
не "рѣшився за целибатомъ въ причини бѣль-
шои любови и оѣры Богу після рады еван-
гельской и для цѣлковитого посвященія въ
службѣ та-же великой и неизрѣнанѣй священи-
чай и въ службѣ народови своему?" Мы чули
за дѣяльностъ о. К-ого въ Марковѣ, шо она
була добра и хосенна; але не знаемо, чи була-
бы та-же, коли бы бувъ прїшовъ туда цѣлеб-
сомъ? О. К. есть теперъ вѣдѣцъ и чоловѣкомъ
старшимъ, тоже беремо слова его на рахунокъ
того, дальше фразеологіи, а може и ще чого...
Мы не хотимо наше священство видѣти та-
кимъ, якимъ его бачимо у деякіхъ лат. дѣ-
цівіахъ. Процесь о спадчину по кардиналѣ
Antonell-ѣмъ най служить за пересторогу и
на "вразумленіе", кому ще не ясно. Мы не

надо плѣдный въ голосній виѣнѣшній подѣлѣ, за
те тымъ поїнѣшне перетворивъ бѣль цѣлый
людей свѣтоглядъ и давъ першій початокъ
до цѣлковито майже змѣны основъ науки,
супольности, политики, законодавства и вы-
хованія. Многій реформы не выкананій ще до
нынѣ, датуються своимъ початкомъ въ XVIII
столѣтія. Много правдъ незнаныхъ до того ча-
су открыто, много иншихъ призабутыхъ от-
грабено въ попелу вѣківъ и новій мысли, новій
гадки, новій ідеї розлетѣлись по свѣтѣ и по-
рушили цѣлу людекѣсть до новыхъ змагань,
надѣй и идеалѣвъ. Словомъ, бувъ то часъ,
про который можна-бѣи сказать, шо геній люд-
скости дотронувся его своими благодатными
крылами и забудивъ въ нѣмъ искру, разбу-
джуючу людекѣсть до нового житія.

Сей славный, нынѣ вже троха за мало
цѣненій вѣкъ французскихъ енциклопедистовъ,
выдобувъ мѣжъ иншими на свѣтѣ божій та-
ко-жъ и споконівнчну, чисто христіянську ідею
о правѣ одиницѣ, о правахъ чоловѣка. Од-
ушевляючись на-ново проклямованими правами
чоловѣка и новыми окликами: "рѣдѣнѣсть,
вѣльность и братерство", нагадала себѣ люд-
скость, шо наука и просвѣтѣ, такъ само якъ
и вѣльность, не суть выключнымъ добромъ
выбранныхъ верстѣ супольности. Гуманій
люде почулисѧ теперъ по першій разъ до об-
вязки, нести слово братнѣ любови и просвѣтѣ
подъ кожду сѣльску стрѣху, а въ наслѣдокъ
того показалася потреба новыхъ, національ-
ныхъ литературы, приступныхъ для широ-
кихъ маєтъ простолюдья. Теперъ аже змѣрку-
вали люде, шо якъ не повинно бути на свѣтѣ
рабъ и панъ, якъ не повинно бути суполь-
ної, политичной, економичной и духовной
неволѣ, такъ не повинно бути засужденыхъ

Предплата на "Дѣло" для Америкіи:	для Россіи:
на пѣмъ рокѣ	на пѣмъ рокѣ
на пѣмъ рокѣ	12 руб.
на пѣмъ рокѣ	6 руб.
на пѣмъ рокѣ	8 руб.
на пѣмъ рокѣ	3 руб.
на пѣмъ рокѣ	16 руб.
на пѣмъ рокѣ	18 руб.
на пѣмъ рокѣ	8 руб.
на пѣмъ рокѣ	4 руб.
на пѣмъ рокѣ	5 руб.
на пѣмъ рокѣ	250 руб.
на пѣмъ рокѣ	250 руб.
на пѣмъ рокѣ	1250 руб.
на пѣмъ рокѣ	1250 руб.
на пѣмъ рокѣ	750 руб.
на пѣмъ рокѣ	875 руб.
на пѣмъ рокѣ	6 руб.

Для Болгаріи, сербіи Россіи:

на пѣмъ рокѣ 15 руб.

на пѣмъ рокѣ 750 руб.

на пѣмъ рокѣ 875 руб.

на пѣмъ рокѣ 19 руб.

на пѣмъ рокѣ 6 руб.

Острожскимъ, чи бѣль въ сѣрцѣ, чи въ сур-
дугѣ, чи въ реверенцѣ!... Прутовецъ.

За Залозецкого пишуть намъ:

Священики нашего деканата задумуютъ
на соборчаку деканальному поставить внесе-
ные удастися съ прошью до преосв. еп. Силь-
вестра, чтобы редакцію "Руского Сиона" повѣ-
ривъ якому священикови, знаному въ довѣрія
и благородумія, который маєтъ бы тое почтые,
що въ епархіальному органѣ належить въ
оборону брати питоме духовенство, а не Эмар-
твыхъстанцѣвъ, которыхъ цѣль будучесть
впновѣнѣ ясно доказа, а которы маютъ аже надто
много опѣкуновъ и въ Римѣ, и у Вѣдни, и
въ соймѣ, и въ "Maciegeru" и у всіхъ вель-
можныхъ пановъ, — а тымъ часомъ рускѣ
духовенство нѣгде нѣякої опѣки не має, а
попинно би мати бодай въ епархіальному
органѣ.

Мы получили шематизмъ архіепархіи, а
не можемо въ вѣмъ добавити, що якій
Змартвыхъстанецъ бувъ гр. к. священикомъ и
стоявъ пѣдъ управленьемъ нашого Ординарі-
та та Консисторіи. Не знаємо отже, за-для
якихъ причинъ находять Змартвыхъстанцѣвъ
таку повагу и опѣку въ редакцію "Руского
Сиона"... Чи може тому, шо противъ волѣ
Преосв. б. митрополита Іосифа встали до настѣ
введеній?

Всюда бачимо лише хаось... Коли-жъ вже
почне вияснятися?!

Переглядъ часописей.

("Parlementär" о рѣвнopravnosti Russlandes
на Буковинѣ, "Gaz. Krak." а "Дѣло".)

Стоячи, такъ оказать, въ осередку бо-
ротби супольно-политичной о рускїй народѣ
и руску народнѣсть въ Галичинѣ, приволений
разѣ-вѣ разѣ отпирати зо всѣхъ боковъ рѣжнор-
однѣй чи то явно ворожї чи маюково-дружнї
нації и претенсії, мы не завѣтгды маємо часъ
и мѣсце заниматися такъ докладно справами на-
шихъ братівъ по-за границами Галичинї, отже
на Українѣ, Угорщинѣ и Буковинѣ, якъ-бы намъ
самимъ бажалося. Правда й то, шо Русини тыхъ
сторонъ сами надто мало дають о себѣ чути,
надто мало проявляють жити супольно-полити-
чного, що мы могли справами ихъ заняти шир-
шай загаль читателївъ, що мы могли почути
въ нихъ рѣвнобрѣжнѣй съ нашимъ рухи, котрѣ-
съ часомъ могли, скрѣпляючись нашими силами

на вѣчну загаду и смерть народѣвъ; бо такъ,
якъ годѣ подумати себѣ свободу безъ пошано-
вания права одиницѣ, такъ нема и гумані-
нисму и поступу бѣзъ пошанованїа права
народнї, сеи бѣлькои одиницї. Еван-
гелія учить настѣ: "Аще кто речеть, яко
любить Бога, братя же свого ненавидить,
ложъ есть", — такъ само нема спрѣдѣшнаго
гуманізму бѣзъ пошанованїа кождано національ-
ностї. Если кто скаже, шо любить людскость,
а ненавидитъ свою власну народнѣсть, або про-
неи не дѣлє, той людскости не любить, —
ложъ есть". Национальна униформнѣсть есть
идею, котрой съ гуманізмомъ, ст поступомъ
и съ свободою нѣкоги не дастеся погодити, бо
она противна цѣлу новочасному свѣтогляд-
ви, бо она противна законамъ природы, що
предѣвъ такъ богата въ рѣжнороднѣй формѣ.
Есть сея утопія, змагаюча до моралької смерти
людскости, бо только по смерти всѣ люде
однакови; дозворъ въ гробѣ затираєша наша
индивидуальностї.

Такъ то и тымъ подобнї гадки вроди-
лиса въ минувшомъ столѣтїю на заходѣ Евро-
пы и плыли вѣттамъ, изъ заходу, изъ милой
Богу и людямъ на той часъ Франції, по цѣ-
ломъ широкомъ свѣтѣ. У многихъ подавле-
нныхъ и національно полу-мертвыхъ народѣвъ,
именно же на заходѣ Евроپы, тлѣла ще не-
вигасша искра народного самопочутїа. Живий,
свѣтїй легбѣ, подувшій изъ заходу, раздувъ
съ искрѣ до нового житія, въ поломе, бѣзъ
котрого зайнілисѧ и многій заумерші вже до-
чиста члены великимъ европейской семії. Такъ
сподѣвалось отже чудо, що не только Ново-
греки, Мадяры, Румуни, Сербы, Русини, але
и Чехи, Болгаре, Словѣнцѣ, Фламандцѣ, Фин-
ландини и Литовцѣ пробудились до нового лі-

Наша література — а духъ часу.

Отчитъ Михайла Подолинскаго, выголоше-
наго въ Львовѣ въ XXIII роковини смерти

Т. Шевченка.

Нѣчто такъ не подноситъ духа чоловѣка,
якъ коли бачить, шо за его плечима стоять
другій люде, — коли знає, шо днѣ не самы
одинъ, а що и іншій его братя находяться въ
подобніи, якъ днѣ положенію. Тє сама можна
смѣло скажати и о народахъ. И имъ лекшава,<br

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Конфлікти між Австрією та Угорщиною.)

Угорські гвардіярі воліть уміли запанувати над тортгомт віденськими та вінонполізували доставу воліть до того, що зовсім самовільно подінили цінні воліти а тим самим та рішали о цінній масі, котре оть якогось часу також подорожало, що треба було подумати о радикальній реформі торту волового. Ріжий проекти оказувалися не-практичними або не далися впрості перевести. Наконець видувдало місто нову торговлю худоби, а намібніцтво низко-австр. заложило касу резину і видало новий регулятор торговель. Угорські жити спекулянти задумали однакож принудити віденських резников, щоби їздити по місцю до Прешбурга і устроїли там торговлю на худобу. Низко-австр. намібніцтво видало отже розпорядження, що угорська худоба, котра не буде переходити через Прешбург торговлю, може свободно ити до Відня, а противної волі, що була на прешбурзькій торговіці, мають після намібніцтва дуже утруднений приступ. Що волі, котрі походять з Прешбурзької торговіці, страйчуть такі труднощі, що справдані взглядами санітарно-поліційними, а розпоряджені намібніцтва зовсім коректне. Угорські жити спекулянти уміли однакож висунути тую справу і надати їй значення політичне. Також розуміють її загально в Угорщині, не кажучи вже о угорській праці всіхків бітній, котра съ властивою собі арганізацію обкідає бодомт намібніцтва Поянгера; самі репрезентанти управи хотіть бачити въ розпорядженні Поянгера нарушене договору торговельно-цлового. Шо і въ соймі угорському отбідає тає справа сильними отгомонами, се зовсімъ природно, бо звітно, що недалеко вибори, а кождий посолъ старався висунути слухайності, щоби показати добрихъ угорськихъ патріотів. Якъ понимає тую справу угорсько правительство, видно вже хоч-бы въ того, що президент министровъ Тисса, отповідаючи на інтерпеляцію, поставлену въ той спрів въ палаті посольській, заявивъ, що розпоряджені наміб. низко-австр. уважає нейтівсько-дакічим постановами торговельно-цлового договору і, що правительство рѣшилось, наколи-бы ремонстрації не помогла, ужити всіхихъ зредствъ законнихъ не вимірючи и реторзі. — Тисса і угорський міністер рѣйніць почали въ той спрів до Відня, австрійське правительство стоять однакож поки-то при обороні занятого становища.

(Хорватській соймъ краєвий) має бути скликаний по сютахъ, а красне правительство отбуває вже тепер конференцію, на котрій приготовляються предложенія до законоў, маючихъ пріти на дневний порядокъ сойму. — Передо волі буде хорватській соймъ радиць над буджетомъ, бо въ ім'ясична провізорія бюджетовъ минає съ концемъ червня. Оттакъ въ виду інкорпорації Пограниця заходить потреба зміні ординації виборчої, бо въ осені маєтъ отбутия нові вибори, а до того часу мусить бути ухвалена правна норма, посля котрої Пограниця мають приняти участь въ виборахъ. Дальша має передъ собою хорватській соймъ вибіръ депутатії регіональної, котра буде мала задачу прямувати до полагодження звѣстної справи урядовихъ вибірокъ. — На той сесії має бути такожь залагоджене спрвозданье регіональнихъ депутатії, вибранихъ для справи Фіюмъ, котре предложеніо ще передъ заміненемъ поспільної сесії. Кромѣ того задумало правительство виступити передъ соймомъ ще съ діяками спеціальними предложеніями, межи котрими найважнійші отнісяться до заведенія однозначного судовицтва въ Хорватії і Пограниці, де тепер панують въ той отношенію значні рѣжниці. Дальше предложеніе, съ котримъ задумує виступити правительство, есть предложеніе о заведенію інституції публичнихъ нотарію въ Пограниці, чи оно однакожь пріде вже на той сесії на дневний порядокъ сойму не знати, позаякъ правительство само ще се справи всесторонно не розглядело, а исторія інституції нотаріяту въ Хорватії і Славонії не конче говорить за тимъ, щоби єї сейчасъ заводити въ Пограниці. — Загаломъ можна сказати, що на хорватській соймъ чекає дуже богатий матеріалъ, котрого полагоджене вимагає довшого часу, чи однакожь нова сесія дійстно зможе побороти всі праці — є залежить оть того, якъ будуть захувані радикальні елементи, бо на случай, якъ мали-быся повторити такі сцені, котріхъ арешено була минувша сесія, правительство рѣшилося і тепер перервати засідання сойму.

ЗАГРАНІЦІЯ.

Россія. Турецький посолъ въ Петербурзѣ запутувавъ слухайно въ розговорѣ съ Гирсономъ — не інтерпелювавъ однакожь отверто — колько на той въ есть правди, що Россія задумала увільнитись отъ париского трактату, обмежаючого плаву воєнныхъ кораблівъ въ Дарданелахъ. Гирсь отповівъ єму на те слідуючими словами: «Я не перечу, що дадутся іноді подумати обставини, середъ котріхъ мусить намъ бути дуже неспіріто, що ми не можемо въ нашої хати виходити кождими дверми, але не можу і того заперечити, що рівно жъ толькож може бути обставини, середъ котріхъ якож не пытаючи якого-могъ-бы такі головними дверми візити до нашої хати. — Польські газети дуже займаються мисцю ген. Гуркі і всячими способами

стараються розъяснити, які директиви привізь єзь Петербурга до Варшавы. Догади суті ріжий. Один кажуть, що Гурко має задержати голову управу армії въ Царстві Польському і на Літві, а цивільними губернаторомъ має зробити Апухтінъ; другій знову кажуть, що Гурко позбстане на той самій становищі що до тепер, лише що влада его буде збільшена такъ, що всі власти правителівъ будуть стільки зносилися безпосередно і оть его волі буде залежало, чи они можуть отпинти до Петербурга. Се значило-бы отже побудувади Апухтіномъ і Кутансономъ, шефомъ жандармерії, зъ котріхъ послідний зістав вже перенесений зъ Варшавы въ глубь Россії въ першій ще сего року має уступити. — Справа елеваторівъ (складовъ гуртовыхъ збіжжя для улекшенія торговли збіжжев) живо займає цілу Росію. Закладанія такихъ елеваторівъ займило не толькож поодинокихъ капіталістівъ і цілі товариства, але павіть і круги правителівъ. Такому закладанню елеваторівъ стають тепер знову перші школи. Многі властіві земель въ півднево західній і центральній Россії поставили звернутися до правителівъ съ прошньемъ, недозволити на заложенія подібнихъ товариствъ, позаякъ торговля збіжжемъ стала-быся занепадомъ, і въ часахъ уроджайніхъ всяки землі спадали-бы лиши на товариства елеваторівъ.

Англія. Въ четверть на засіданні англійської палати низкої заявивъ Глядстонъ, що ген. Гордонъ не получивъ жадного приказу оставатися въ Хартумі, а его заявленіе доказує, що ему не грозить жадне небезпеченьство. Лорд Гартінгтонъ сказавъ знову, що правительство откінуло пропозицію Гордона і не дозволило ему заміненувати Цібера пашу губернаторомъ Хартума, а при той заявіли ему, що дні позбстане лиши такъ довго въ Хартумі, якъ довго не вийде зъ Судану вся залога. Гордонъ не жадавъ ніколи, щоби англійське військо ішло ему на помібъ до Хартума. Свакімъ має одержати египетську залогу, закімъ однакож он пріде, позбстане тамъ малій отдель (2—300 людей) англійського війська, а маринкарка стоячи підъ Свакімомъ буде його вспомагати. Норткоте зажадавъ отблаженія засідання, що тимъ лекше можна виступити проти політики правительства въ Египтѣ. Сему дуже спротивився Глядстонъ въ опобія заявивъ, що пытаніе фінансове Египту було основною розбирає, але зъ взгляду на интереси іншихъ державъ онъ не може заявити, якъ ухвалено постановленія. Найновіший вѣсти доносять, що англійське правительство постановило застосовитися надъ біткіанемъ въ сей часъ Гордона зъ Хартума. Онъ вправді не буде мігъ зараз устути, але зробить се при найблизшій слухайності. Правителіству суданська справа вже надобла, а край заховується супротивъ неї дуже рівнодушно. Скорі лиши видобуде Гордонъ зъ Хартума, Англія позовіті Египту заключити миръ съ Арабами. Палата низкої прийняла биль о реформахъ 340 голосами противъ 210; Глядстонъ заявивъ, що правительство не получило жадного повідомлення о уступленію Нубара паші.

Франція. Республікане французькій приготувують на другій день великомінські святы латинськихъ велике торжество. Въ великомінській понеділокъ іменно припадають роковини уродинъ Гамбети, а день сей выбрано на открытие памятника його въ родиномъ його містѣ Кагорѣ. Під час торжества открытия памятника будуть промовляти міністеръ дѣлъ внутрішніхъ Вальдекъ-Руссо і Кампеноль, міністеръ війни, а на царівъ виголосить самъ Феррі програму бесіду, котру міністерство узнало за потребу здѣ візглядну на збіжжю выбори до радъ муниципальнихъ. — До недавна велася борба въ сенаті французькому зъ змінами устави муниципальної; 8 с. м. закінчилися тимъ, що сенатъ откінувъ цілу уставу 170 голосами противъ 69, status quo позбстане отже въ цілості. Такъ само зажадавъ сенатъ скрутнімъ листомъ при виборахъ въ Паризі мимо того, що палата пословъ жадала змінъ а правительство єї поцирало. — Бюджетъ видатокъ міністерства війни на рокъ 1885 зоставъ предложеній сими днями палати пословъ. Недавно напали були роботники на драгонівъ, що ескортували увізенихъ роботниківъ, почали на нихъ кидати камінємъ і болотомъ і хотіли увізенихъ увільнити, що имъ однакожь не удалося. «Tempus» каже, що ти нечою викликали наїмови і підбурювання соціалістівъ а въ наслідокъ сего роботники допускають супротивъ жандармерії і війська такихъ інзультівъ, що офицірамъ лиши зъ великою труднощю приходить удержати своїхъ людей въ спокою. На одній зъ ночныхъ зборівъ постановили роботники розширити непокой на цільний округъ. — «National» довідується зъ добrego жерела, що французьке правительство добрало повідомленіе отъ правительства хінського, зъ котрого показується, що оно готове залагодити тоинкінську справу і хоче ще до цього поробило отповіднихъ кроківъ, то однакожь дуже бажає того, щоби нашою якъ найскоріше способомъ залагодженія сеї справи.

Египетъ. Въ Египтѣ приготувується велика кризись. Всі европейські представителі признають одноголосно, що положеніе въ Египтѣ не було ще ніколи такъ сумнє якъ тепер. Жителі такъ страшно підкупали, що береся ихъ вже країна розпака; ціла управа державна не толькож

въ найбільшому келаді, але майже вже зовсімъ усталі; власти египетські не мають ані силы ані способу зарадити злому і глядяти на все рівнодушно; англійські урядники дивляться на все лиши образомъ і не хотіть вже въ краю позбстане, — однімъ словомъ, коли якъ сильна рука не обійтиме управу, Египетъ стане зновъ крайно варварськимъ краємъ. Сей розготів дається вже чти не толькож въ горишній Египтѣ, але і въ самій делтѣ въ Каїрі і Александриї. Англія буде мусіла, здається, обійтися концомъ прокуроромъ філії товариства педагогічного роздавали ті брошюри учителямъ, щоби агітували міжъ селянами ідеї безпідставного автора брошюри... Наша редакція одержала зъ пропозиції застать, якъ звязъ має «педагогія» зъ «деришкорою»? Ми, застосовиши глубше надъ тимъ на всікій способъ дуже цікавимъ питаннямъ, прійшли до того пересвідчення, що тутъ якакъ звязъ воєтаки єсть, бо панове Ромашкани, Фріди і tutti quanti були такожь свого рода учителями «prostaczkow» і чи одного такъ вивчили, що вже ему і школи не потрібно... Отъ бачите, якакъ звязъ міжъ банкомъ русіцькимъ а «товариствомъ педагогичнимъ»!

— Ц. к. бобреці староство. Идуши улицею подъвали ми оногди поважного руского громадянина, що стоявъ немовъ то надумуючись, немовъ то чогось шукавши. — Шо тамъ пане газдо? пытаемо. — «Ta отт», отповідає, «наша громада порадилася поставить нову церкву; ми подали о позвоненіе до староства, вже десь буде два місяці, але якось не приходило; ну, ми посыпали поспытатися, та п. староста зъразу казавъ, що наші пишомъ про що тамъ не таке, якъ треба; ми по-тому хотіли інши писмо подати, і знову посыпали людей до староства, але п. староста сказавъ, що вже таки тамтого добра та може лишитися, і обіцяла що зараз на другій день вишиють слова до Львова. То було тому десять днівъ. Але ми чекали на позвоненіе зъ Львова, та таки чомусь досі не приходило. А то ми вже матеріаль спрівадили, майстра згодили, дали задатокъ; матеріаль мокнє, дайл і погнє, а мастеръ напирава, бо, каже, часу не має та і наша робота ему трафляється. Теперь громада послала мене: єсть, кажуть, довѣдайся, де наше писмо, і чекай поти, поки якою отповіддю не достанешъ. «А зъ якого ви села? — «Зъ Городища королівського, парфії отынєвіцького.» — А ваше староство де? — «Въ Бобрі; єсть настъ до староства звязъ три місяці; тепер у насъ таке болого є, що трохи конікми годъ добрatisъ... Ну, радимо, звѣдайте хіба у с. Юра, а потомъ въ намібніцтва за вашу церкву. — По підудні зновъ здѣблемося. — А що, єсть ваше писмо у Львовѣ? — «Ta ходивъ я і до с. Юра і до намібніцтва; казали, що за нашу церкву у нихъ пілького письма нема і є отъ староства, і є отъ іншого.» — Ну, і що жъ тепер? — «Ta я маю ци при собі друге письмо, бо, правду скажу, ми потрохи такого написали, — та подавъ-сь таки впростъ до намібніцтва; казали, що завтра буде отповідь... Бідай сі наші староста! — думаемо собѣ, — страхъ десь мають праці; не дурно такъ довго громада чекає! Ну, якъ церковь готова, то вже єн лучше пильнують...»

— Товариство академічне «Союзъ» въ Чернівцяхъ складає прилюдну подаку Вп. Я. Головацькому, статокому созвідникovi зъ Вильни, за даровану многоцінну книжку «Руско-географіческій Словаръ» для бібліотеки товариства. — Ось тов. русіцькіхъ академ. «Союзъ».

— Отикрыте читальні въ Цебровѣ (коло Тернополя). Для 25 л. марта отбувся засідання зважань і уконотуование читальні въ селі Цебровѣ. Есть се треба зъ ряду читальні заложена заходомъ о. Ант. Чемеринського въ прилученыхъ селахъ до его прихода. На его запрошеніи прибули на торжество до Цеброви Вп. Александъ Барвінський, проф. семін. учит. Ю. Г. зъ Тернополя і Всч. о. Садовський душпастирь зъ Іоанівця. Збори отбувлися въ хаті селянина, бо въ тутешнімъ окрузі п. інспекторъ наглядає, щоби збори въ школі не отбувались... Вступну рѣчу висказавъ о. Чемеринський, підносячи важність читальненъ і зачітальні, щоби оловомъ і взорвальними словами пріоутніхъ членівъ читальні, щоби оловомъ і взорвальними поступованіемъ заохочували другихъ впишуватися въ члены. Читальні може ще, і скоріше дастъ имъ познати користі, якакъ нині віддати въ своїмъ селі зъ школи, школи, каси, пожіжкові і братства тверезости. (Всі тісноти запрощені за душтаровицтва о. А. Чемеринського.) Підля того выбрано Видѣль зъ слідуючихъ особъ: о. А. Чемеринський головою, Гринь Звариць заступникомъ і касієромъ, Юрій Лотоцькій секретаремъ, Олекса Оленюкъ бібліотекаремъ і Олекса Вергюхъ. Заступниками: Матвій Кметь і Йосифъ Лапчанський. Комната читальні знаходитьса въ дяківці. Не єть рѣчи буде ту прямітти, що при заповаджуваню книгъ табуллярнихъ не допустивъ о. Чемеринський відповідь за дяківцівъ. Комната читальні знаходитьса въ дяківці. Не єТЬ рѣчи буде ту прямітти, що при заповаджуваню книгъ табуллярнихъ не допустивъ о. Чемеринський відповідь за дяківц

